

వరండాలో కూర్చుని ఆరోజు దినపత్రిక చదువుతోంది నీరజ. గేటు శబ్దం కావడంతో పేపర్ లోంచి దృష్టిని గేటు వైపు మళ్లించింది. మెడలో టై కట్టు కుని చేతిలో పెద్ద బ్యాగ్ పట్టుకున్న వ్యక్తి గేటు తీసుకుని లోపలికి వస్తున్నాడు.

“సేల్స్ మెన్ లాగున్నాడు. పట్టుకుంటే బంకలాగా వదలడు. ఏవో మాటలు చెప్పి అక్కరలేనివన్నీ అంటగడతాడు” అనుకుని-

“మాకేమీ అక్కర్లేదబ్బాయి!” అంది నీరజ.

దానికతను “మేడమ్! నేను మీరనుకుంటున్నట్టుగా సేల్స్ మెన్ ని కాదు” అన్నాడు వినయంగా.

“సేల్స్ మెన్ కాకుంటే మరెవరు?” అన్నట్టుగా మొహం పెట్టింది నీరజ.

అతను నీరజ దగ్గరికిచ్చి బ్యాగ్ కిందపెట్టి అందులో నుండి ఒక పుస్తకం తీసి “మేడమ్! ఇది 6బి-12-1 ఇల్లే కదా!” అన్నాడు.

“అవును” అంది నీరజ.

“సార్ పేరేమిటి మేడమ్!” అడిగాడతను.

“గోపాల్ రావు గారు” అని చెప్పింది నీరజ.

దానిని అతను తన పుస్తకంలో రాసుకుని నీరజ వంక తిరిగి చేటంత మొహం చేసుకుని “కంగ్రాటులేషన్స్ మేడమ్! మా లక్కిడివేలో మీ ఇల్లు లక్కిహౌస్ గా ఎంపికయ్యిందండీ” అన్నాడు.

ఆమెకేమీ అర్థంకాలేదు. “లక్కిడిప్పేంటి, లక్కి హౌసేంటి?” అని అడిగింది. అతనొక ఐడెంటిటీ కార్డు తీసి చూపించి తాను ఫలానా మల్టీనేషనల్ కంపెనీ ఉద్యోగిననీ, వాళ్ల కంపెనీ గురించి చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

“మా కంపెనీ నార్త్ ఇండియాలో చాలా పాపులర్. ఇక్కడ కూడా మా ప్రాడక్ట్స్ పరిచయం చెయ్యాలనుకుంటున్నాం. అందుకోసం ప్రతి ఏరియా లోని హౌస్ నెంబర్స్ నుండి లక్కిడివ్ తీసి లక్కిహౌస్ ని ఎంపికచేశాం. ఆ ఇంటిలోని వాళ్లకి మా ప్రాడక్ట్స్ ఉచితంగా ఇస్తాం. ఈ ఏరియాకి మీది లక్కి హౌస్ గా ఎంపికయ్యింది” అన్నాడు.

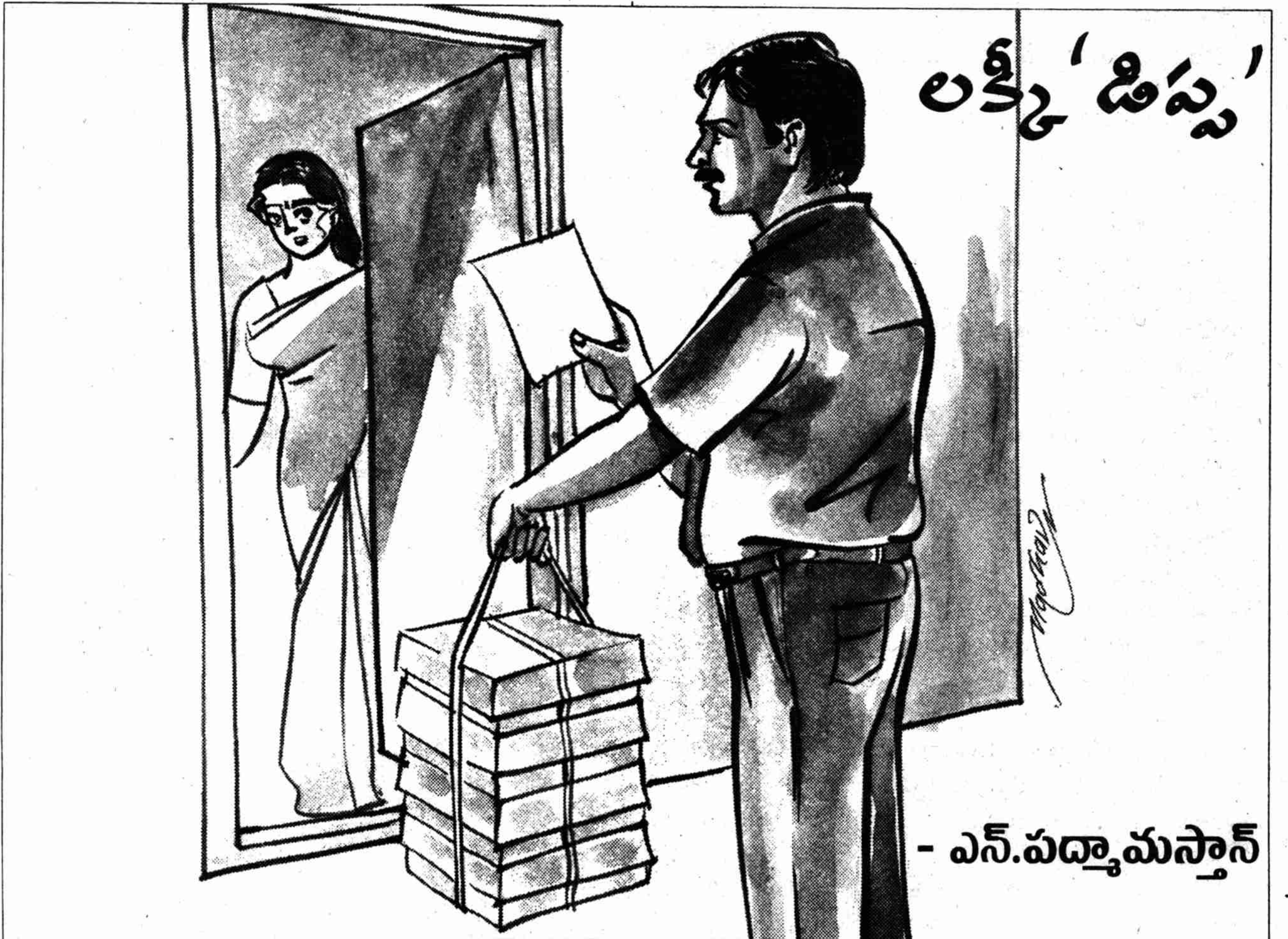
‘అసలే రోజులు బాగాలేవు. వీడు ఏదో పేరు చెప్పి ఇంటిలోకి జొరబడి పున్నదంతా ఊడ్చుకుపోతే దిక్కేంటి’ అనుకుని నీరజ “సరే! తర్వాత రండి” అని చెప్పింది.

దానికతను మొహం చిన్నబుచ్చుకుని “మేడమ్! మీరు నన్ను చాలా నిరుత్సాహపరుస్తున్నారు. మీకొచ్చిన బహుమతుల్ని చూసి మీరెంతో సంతోషిస్తారనుకున్నాను. మీకేవన్నా అనుమానాలుంటే మా రీజనల్ మేనేజర్ కి ఫోన్ చెయ్యండి” అంటూ ఒక విజిటింగ్ కార్డ్, ఒక అరడజను అట్టపెట్టెలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి వరుసగా ఆమె చేతిలో పెట్టాడు. ఆ పెట్టెల నిండా రకరకాల స్పూన్స్, ఫోర్క్స్, నైప్స్ ఉన్నాయి.

‘ఊరికే వచ్చినవి ఎందుకు కాదనాలి. ఫ్రెండ్స్ కి ఇవ్వొచ్చు తీసుకుందాం’ అనుకుంటుండగా అతను పుస్తకంలో ఏదో రాసి “మేడమ్! ఈ బహుమతుల్ని మా కంపెనీ హెడ్ క్వార్టర్స్ నుంచి మీ ఇంటికి చేర్చడానికి రెండోదల రూపాయలు ట్రాన్స్ పోర్ట్ షన్ ఖర్చులయ్యాయి ఇదిగో బిల్లు. ఆ అమౌంట్ ఇచ్చి సంతకం చెయ్యండి” అన్నాడు.

నీరజకి ఆ కంపెనీవాళ్ళ సేల్స్ టెక్నిక్ అర్థమయ్యింది. ఆ ప్యాకెట్ల విలువ రెండోదలకన్నా ఎక్కువే ఉండదు. అదో ‘లక్కిడిప్ప’ అనుకుంది కోపంగా.

★

- ఎన్.పద్మామస్తాన్